

Proves d'unitat

- *JUnit* -

- Introducció
- Prova orientada a objecte
- Prova d'unitat amb JUnit
- Disseny per contracte (DpC)

- **Introducció**
- Prova orientada a objecte
- Prova d'unitat amb JUnit
- Disseny per contracte (DpC)

Introducció

- En què difereix la prova de software orientat a objecte del funcional?
 - Alguns tipus d'errors es poden reduir :
 - **mètodes més curts** \Rightarrow **menor complexitat** algorítmica
 - **l'encapsulació** evita problemes **d'àmbit de dades** incontrolat
 - però d'altres segueixen existint o augmenten :
 - errors tipogràfics
 - els programes OO es tenen més funcions (= mètodes : constructors, destructors, accessors, serveis) \Rightarrow errors d'interfície més nombrosos
 - el control és distribuït (no jeràrquic) per tot el programa \Rightarrow més difícil de dissenyar i d'implementar

Introducció

- Quins nous problemes pot presentar la prova d'unitat?
 - 1. Quina és ara la unitat de prova ?
 - els mètodes no tenen sentit fora del contexte de la seva classe \Rightarrow la unitat de prova és la **classe** o bé **clusters de poques classes**
 - però com provar-les?
 - 2. Implicacions de l'herència
 - L'herència de mètodes i serveis \Rightarrow **més proves** i no menys :
 - es fan servir en un contexte diferent (la classe especialitzada)
 - poden ser redefinits
 - possibilitat d'herència múltiple

- 3. Encapsulament

- no és una font d'errors però **pot ser un obstacle** a la prova si requereix conèixer l'estat dels objectes (valors atributs)

- 4. Polimorfisme (*templates* en C++)

- cada possible *binding* d'un element polimòrfic (atribut, mètode) requereix una **prova addicional**
- pot ser difícil de trobar tots els possibles *bindings*, sent major la probabilitat d'error

- 5. Estratègies d'integració

- **no** hi ha una **jerarquia de funcions** ni de **classes**: el control és distribuït, no pas jeràrquic \Rightarrow no té sentit una integració ascendent o descendent
- alta interacció / dependència entre mètodes

- Introducció
- **Prova orientada a objecte**
 - Per què i com es fa
 - Pre i post-condicions
 - Diagrames d'estat
- Prova d'unitat amb JUnit
- Disseny per contracte (DpC)

Prova orientada a objecte

- Perquè ?

- La prova d'unitat **verifica** si la implementació d'una classe correspon a la seva **especificació** (que es suposa correcta).
- Així, quan es fa la **integració** (en OO, prova d'interacció) és més probable que els **defectes** siguin a la **interfície** entre funcions que a la seva implementació o cos

- Com es fa ?

- 1. Identificar casos de prova
- 2. Implementar un **test driver** que executi cada un dels casos de prova, compari el resultat amb l'esperat i desi la comparació \Rightarrow

- crear un objecte de la classe
- portar-lo a l'estat desitjat (valor d'atributs, associació amb altres objectes)
- enviar el missatge(s) corresponent al cas de prova
- eliminar l'objecte

Prova orientada a objecte

- Quines classes provar? Hem de considerar :
 - **Risc:** com d'important és l'absència d'errors pel correcte funcionament del programa, com de **greu** és que la classe tingui defectes
 - **Complexitat**, donada pel **nombre d'estats** possibles, **operacions i classes associades**: escollirem classes gens o **poc relacionades amb d'altres**, l'estat d'un objecte depen també de l'estat dels associats
 - **Esforç** que pot suposar fer un **driver**: més com més relacionat amb altres objectes, ens refiem de la correctesa de les altres classes (veure tema *Mock objects*)
- Com trobar els **casos de prova**?
 - Un cas de prova és una parella (dades **d'entrada**, **sortida** o resultat esperat), corresponent típicament a la crida d'un mètode.

- Introducció
- **Prova orientada a objecte**
 - Per què i com es fa
 - **Pre i post-condicions**
 - Diagrames d'estat
- Prova d'unitat amb JUnit
- Disseny per contracte (DpC)

Pre i post-condicions

- **Exemple pràctic:**

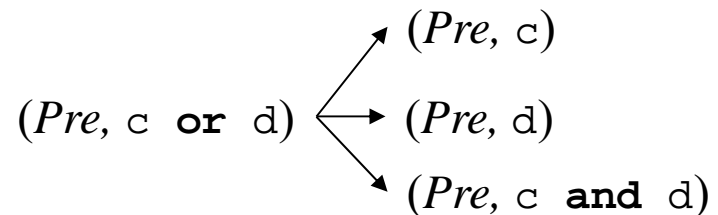
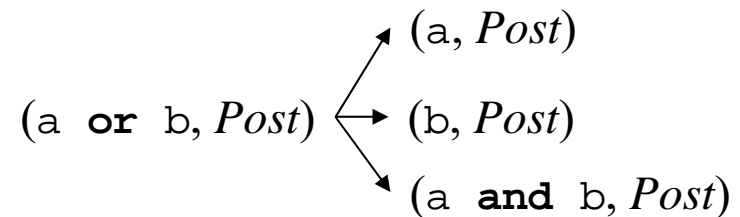
- Considerem totes les parelles (*Pre*, *Post*) en que es compleixen la pre-condició i la post-condició d'una operació de la classe.

Per exemple : a, b, c, d assercions OCL

context C::f()

pre: a or b

post : c or d

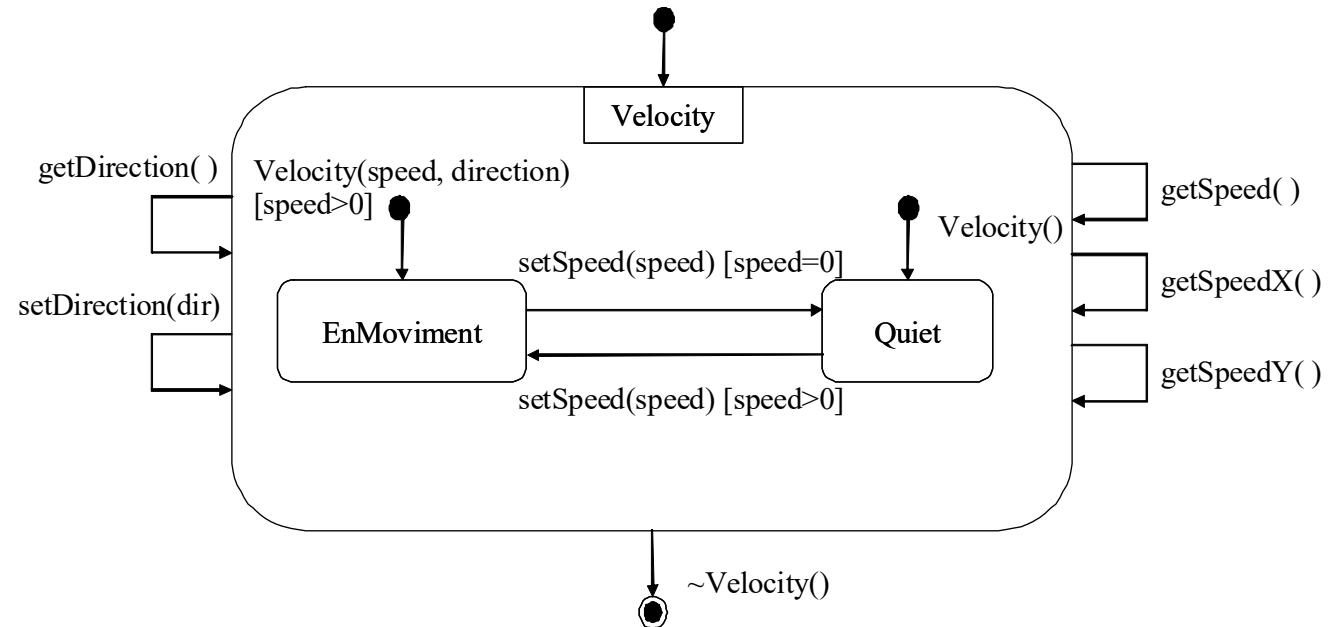
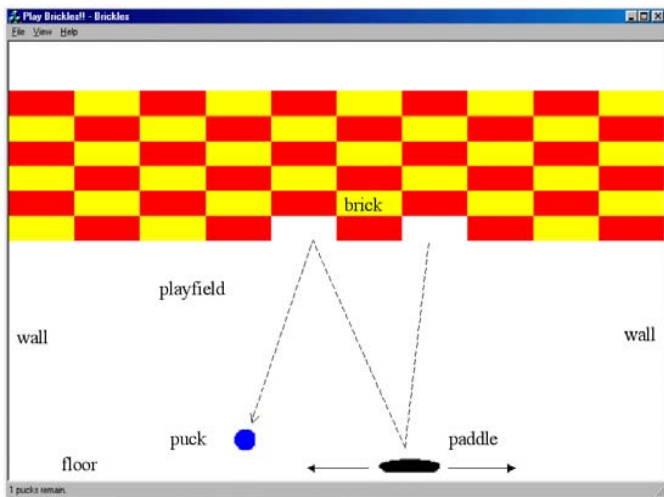
(a, c)	(a, d)	(b, c)	(b, d)
(a and b, c)	(a and b, d)		
(a, c and d)	(b, c and d)		
(a and b, c and d)			

- Cada parella determina una classe d'equivalència de dades, en la que hem de triar un valor típic (representant) i potser també valors límit a la frontera de la classe.

- Introducció
- **Prova orientada a objecte**
 - Per què i com es fa
 - Pre i post-condicions
 - **Diagrames d'estat**
- Prova d'unitat amb JUnit
- Disseny per contracte (DpC)

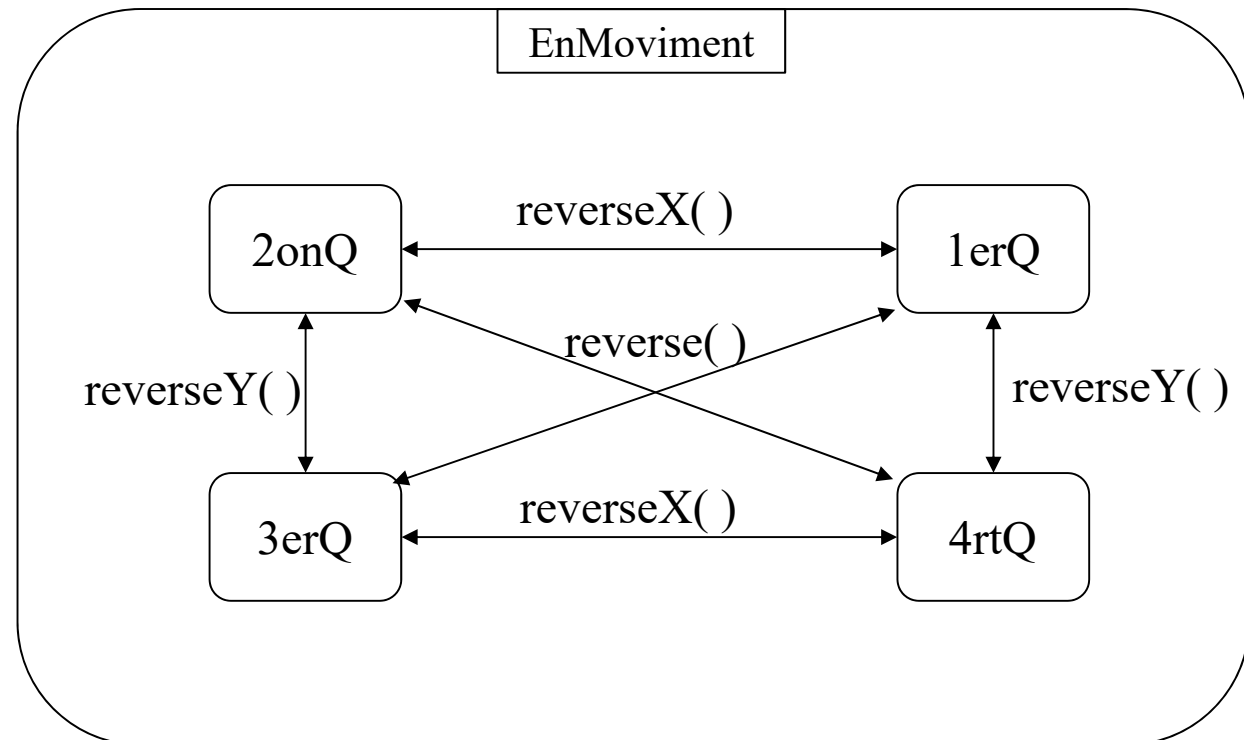
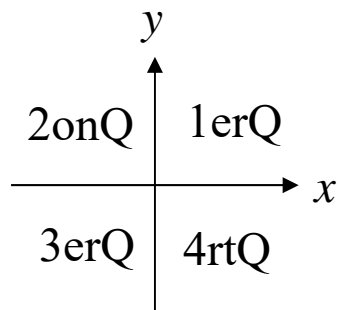
Diagrames d'estat

- Si la classe s'especifica mitjançant un **diagrama de transició d'estats**, prenem com a casos prova aquells que permeten :
 - 1) passar per tots els estats i/o,
 - 2) Passar per totes les transicions entre estats
- Exemple:

Diagrames d'estat

- Subestats en l'estat EnMoviment

Diagrames d'estat

Alguns dels casos de prova per cobrir totes les transicions entre estats de EnMoviment =
interaccions entre reverse, reverseX, reverseY

Description	Input		Output	
	Setup	Event(s)	Result State	Exceptions
test reverse()	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 0]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 180	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 30]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 210	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 90]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 270	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 135]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 315	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 180]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 0	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 182]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 2	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 270]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 90	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 335]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 155	none
reverseX()	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 0]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 180	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 30]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 150	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 90]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 90	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 135]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 45	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 180]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 0	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 182]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 358	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 270]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 270	none
	OUT:Velocity[speed = 10, direction = 335]	OUT.reverse()	OUT.speed = 10 and OUT.direction = 205	none
reverseY()	...			

- Introducció
- Prova orientada a objecte
- **Prova d'unitat amb JUnit**
- Disseny per contracte (DpC)

JUnit

www.junit.org

Portat a C++ :

<http://cppunit.sourceforge.net>

i a molts altres llenguatges :

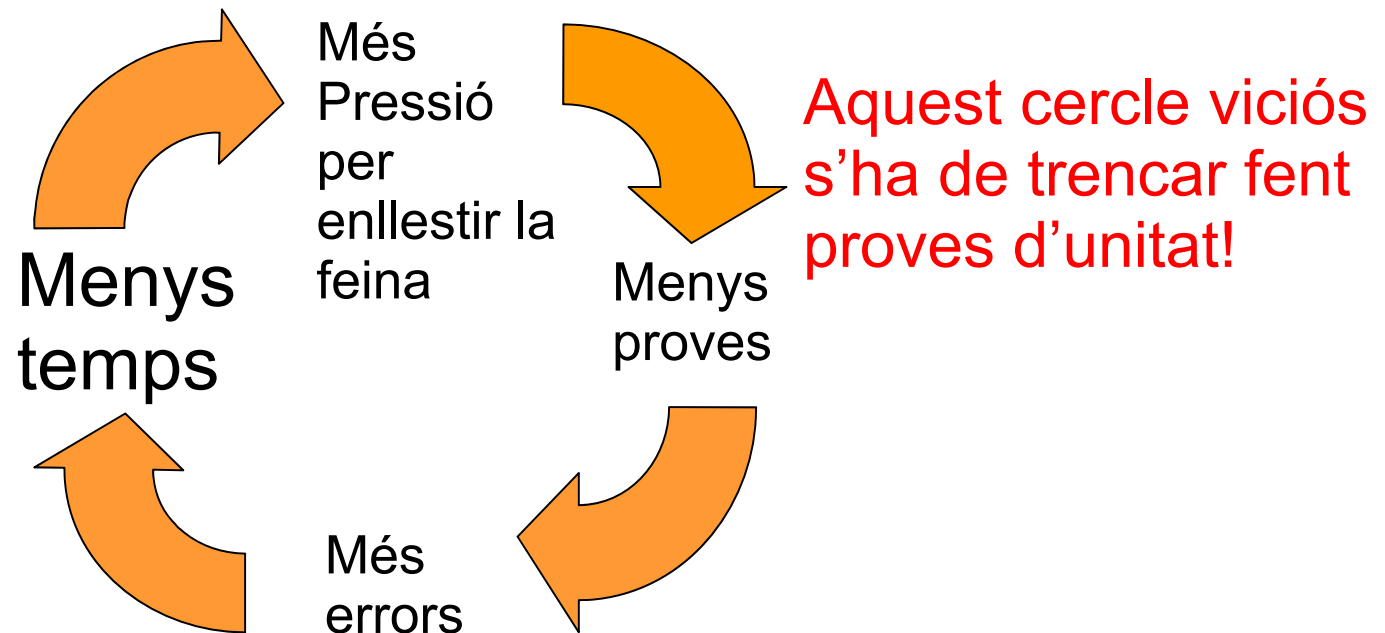
<http://en.wikipedia.org/wiki/XUnit>

"Never in the field of software development was so much owed by so many to so few lines of code", Martin Fowler.

- Problema

- Els programadors reconeixen la utilitat de les **proves d'unitat**, però ... pocs escriuen *test drivers* per fer proves d'unitat.

- Perquè ?

- És un *framework* per a implementar i executar proves d'unitat orientat a objecte.
 - *Framework* : **conjunt de classes** i objectes que col·laboren entre elles, de les quals **heredar** (no instanciar) per obtenir funcionalitats.
- Avantatges :
 - **fàcil d'apendre i d'usar**
 - **és fàcil implementar** les proves
 - **és directe executar-les i repetir** les execucions
 - permet implementar proves que mantinguin el seu valor al llarg del temps: **integrades al codi**
 - combinar amb proves de diferents autors i executar-les conjuntament
 - resultat fàcilment interpretable
- Portat a altres llenguatges:
 - C++ : <http://cppunit.sourceforge.net>, <http://cxxtest.com/guide.html>
 - altres llenguatges: <http://en.wikipedia.org/wiki/XUnit>

JUnit - Exemple

- **Exemple Money** (representació de quantitats monetàries en diferents divises i la seva aritmètica)

Volem definir l'**operació de sumar** dos imports (quan són en la mateixa divisa).
Primer, definim un cas de prova:

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    //...
    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.iAmount==expected.iAmount);
        assertTrue(result.sCurrency==expected.sCurrency);
    }
}
```

Filla de
TestCase

Estem definint la API del constructor i la de la funció add.

També estem definint el nom dels atributs! Com que això no és un requeriment i només ens interessa definir un exemple, els definirem com privats. Això implica haver de definir getters i setters (i la seva API). Modifiquem el codi de prova ...

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    //...
    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount() == expected.amount());
        assertTrue(result.currency() == expected.currency());
    }
}
```

Ara podem passa a definir el codi de Money () ...

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    //...
    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount() == expected.amount());
        assertTrue(result.currency() == expected.currency());
    }
}
```

Codi desenvolupat

```
public class Money
{
    private int iAmount;
    private String sCurrency;

    public int amount(){ return iAmount; }
    public String currency(){ return sCurrency; }
}
```

Ara hauriem de definir el constructor de Money(), però abans de definir qualsevol mètode hem de definir el seu codi de prova. Per tant, primer definim un mètode de prova pel constructor.

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    //...
    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount() == expected.amount());
        assertTrue(result.currency() == expected.currency());

    }

    public void testConstructor()
    {
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");

        assertTrue(f12CHF.amount() == 12);
        assertEquals(f12CHF.currency(), "CHF");

    }
}
```

Codi desenvolupat

```
public class Money
{
    private int iAmount;
    private String sCurrency;

    public int amount(){ return iAmount; }
    public String currency(){ return sCurrency; }
}
```

Un cop tenim el codi de prova del constructor, podem implementar-lo.

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    //...
    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount() == expected.amount());
        assertTrue(result.currency() == expected.currency());
    }

    public void testConstructor()
    {
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");

        assertTrue(f12CHF.amount() == 12);
        assertEquals(f12CHF.currency(), "CHF");
    }
}
```

Codi desenvolupat

```
public class Money
{
    private int iAmount;
    private String sCurrency;

    public int amount(){ return iAmount; }
    public String currency(){ return sCurrency; }

    public Money(int amount, String currency)
    {
        iAmount = amount;
        sCurrency = currency;
    }
}
```

Un cop comprovem que el constructor funciona correctament, abans d'implementar add() volem poder comparar dos objectes de la classe Money() utilitzant assertEquals(), ja que serà més còmode que no fent-ho atribut per atribut. Escrivim un cas de prova.

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    //...
    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount() == expected.amount());
        assertTrue(result.currency() == expected.currency());

        assertEquals(result, expected);
    }

    public void testConstructor()
    {
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");

        assertTrue(f12CHF.amount() == 12);
        assertEquals(f12CHF.currency(), "CHF");
    }
}
```

Codi desenvolupat

```
public class Money
{
    private int iAmount;
    private String sCurrency;

    public int amount(){ return iAmount; }
    public String currency(){ return sCurrency; }

    public Money(int amount, String currency)
    {
        iAmount = amount;
        sCurrency = currency;
    }
}
```

Ens adonem que per a poder utilitzar `assertEquals()` la classe dels objectes comparats ha de tenir un metode `equals()`. Abans d'implementar-lo haurem de definir un cas de prova.

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    //...
    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount() == expected.amount());
        assertTrue(result.currency() == expected.currency());

        assertEquals(result, expected);
    }

    public void testConstructor()
    {
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");

        assertTrue(f12CHF.amount() == 12);
        assertEquals(f12CHF.currency(), "CHF");
    }

    public void testMoneyEquals() {
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money equalMoney = new Money(12, "CHF");
        assertEquals(f12CHF, equalMoney);
        assertFalse(f12CHF.equals(f14CHF));
        assertTrue(!f12CHF.equals(null));
        assertEquals(f12CHF, f12CHF);
    }
}
```

Codi desenvolupat

```
public class Money
{
    private int iAmount;
    private String sCurrency;

    public int amount(){ return iAmount; }
    public String currency(){ return sCurrency; }

    public Money(int amount, String currency)
    {
        iAmount = amount;
        sCurrency = currency;
    }
}
```

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    //...
    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount()==expected.amount());
        assertTrue(result.currency()==expected.currency());

        assertEquals(result, expected);
    }

    public void testConstructor()
    {
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");

        assertTrue(f12CHF.amount()==12);
        assertEquals(f12CHF.currency(), "CHF");
    }

    public void testMoneyEquals() {
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
        Money equalMoney = new Money(12, "CHF");
        assertEquals(f12CHF, equalMoney);
        assertFalse(f12CHF.equals(f14CHF));
        assertTrue(!f12CHF.equals(null));
        assertEquals(f12CHF, f12CHF);
    }
}
```

Codi desenvolupat

```
public class Money
{
    private int iAmount;
    private String sCurrency;

    public int amount(){ return iAmount; }
    public String currency(){ return sCurrency; }

    public Money(int amount, String currency)
    {
        iAmount = amount;
        sCurrency = currency;
    }
}
```

Això està repetit també al codi de prova `testSimpleAdd()`, per tant pot anar al mètode `setUp()` de la classe `MoneyTest`, però hem d'anar en compte perquè les variables `f12CHF` i `f14CHF` han de ser atributs de la classe de prova `MoneyTest`.

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    Money f12CHF, f14CHF;

    protected void setUp()
    {
        Money f12CHF = new Money(12, "CHF");
        Money f14CHF = new Money(14, "CHF");
    }

    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount() == expected.amount());
        assertTrue(result.currency() == expected.currency());

        assertEquals(result, expected);
    }

    public void testConstructor()
    {
        assertTrue(f12CHF.amount() == 12);
        assertEquals(f12CHF.currency(), "CHF");
    }

    public void testMoneyEquals()
    {
        Money equalMoney = new Money(12, "CHF");
        assertEquals(f12CHF, equalMoney);
        assertFalse(f12CHF.equals(f14CHF));
        assertTrue(!f12CHF.equals(null));
        assertEquals(f12CHF, f12CHF);
    }
}
```

Codi desenvolupat

```
public class Money
{
    private int iAmount;
    private String sCurrency;

    public int amount(){ return iAmount; }
    public String currency(){ return sCurrency; }

    public Money(int amount, String currency)
    {
        iAmount = amount;
        sCurrency = currency;
    }
}
```

Si ho fem així segur que no funcionarà perquè aquí f12CHF i f14CHF són objectes locals a setUp() (shadowing dels atributs de la classe).

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    Money f12CHF, f14CHF;

    protected void setUp()
    {
        f12CHF = new Money(12, "CHF");
        f14CHF = new Money(14, "CHF");
    }

    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount() == expected.amount());
        assertTrue(result.currency() == expected.currency());

        assertEquals(result, expected);
    }

    public void testConstructor()
    {
        assertTrue(f12CHF.amount() == 12);
        assertEquals(f12CHF.currency(), "CHF");
    }

    public void testMoneyEquals()
    {
        Money equalMoney = new Money(12, "CHF");
        assertEquals(f12CHF, equalMoney);
        assertFalse(f12CHF.equals(f14CHF));
        assertTrue(!f12CHF.equals(null));
        assertEquals(f12CHF, f12CHF);
    }
}
```

Sobreprogramació.
El cas de prova no
ens demana que
tinguem això en
compte.

Codi desenvolupat

```
public class Money
{
    private int iAmount;
    private String sCurrency;

    public int amount(){ return iAmount; }
    public String currency(){ return sCurrency; }

    public Money(int amount, String currency)
    {
        iAmount = amount;
        sCurrency = currency;
    }

    public boolean equals(Object anObject)
    {
        if (anObject instanceof Money)
        {
            Money aMoney = (Money)anObject;
            return
                (aMoney.currency().equals(currency())) &&
                (amount() == aMoney.amount());
        }
        return false;
    }
}
```

Ara podem comprobar si el cas de prova per Money.equals() funciona. Si és el cas, podem passar a implementar Money.add()

JUnit - Exemple

Codi de prova

```
public class MoneyTest extends TestCase
{
    Money f12CHF, f14CHF;

    protected void setUp()
    {
        f12CHF = new Money(12, "CHF");
        f14CHF = new Money(14, "CHF");
    }

    public void testSimpleAdd()
    {
        // [12 CHF] + [14 CHF] == [26 CHF]
        Money expected = new Money(26, "CHF");
        Money result = f12CHF.add(f14CHF);

        assertTrue(result.amount() == expected.amount());
        assertTrue(result.currency() == expected.currency());

        assertEquals(result, expected);
    }

    public void testConstructor()
    {
        assertTrue(f12CHF.amount() == 12);
        assertEquals(f12CHF.currency(), "CHF");
    }

    public void testMoneyEquals()
    {
        Money equalMoney = new Money(12, "CHF");
        assertEquals(f12CHF, equalMoney);
        assertFalse(f12CHF.equals(f14CHF));
        assertTrue(!f12CHF.equals(null));
        assertEquals(f12CHF, f12CHF);
    }
}
```

Codi desenvolupat

```
public class Money
{
    private int iAmount;
    private String sCurrency;

    public int amount(){ return iAmount; }
    public String currency(){ return sCurrency; }

    public Money(int amount, String currency)
    {
        iAmount = amount;
        sCurrency = currency;
    }

    public boolean equals(Object anObject)
    {
        if (anObject instanceof Money)
        {
            Money aMoney = (Money)anObject;
            return
                (aMoney.currency().equals(currency())) &&
                (amount() == aMoney.amount());
        }
        return false;
    }

    public Money add(Money m)
    {
        return new Money(amount()+m.amount(), currency());
    }
}
```

Ara podem comprobar si el cas de prova per Money.add() funciona.

JUnit - Exemple

- Mentalitat:

- si una **operació** (o *feature*) **no té proves** associades, **assumim que no funciona**: més fiable que suposar que sí que funciona sense provar-la !

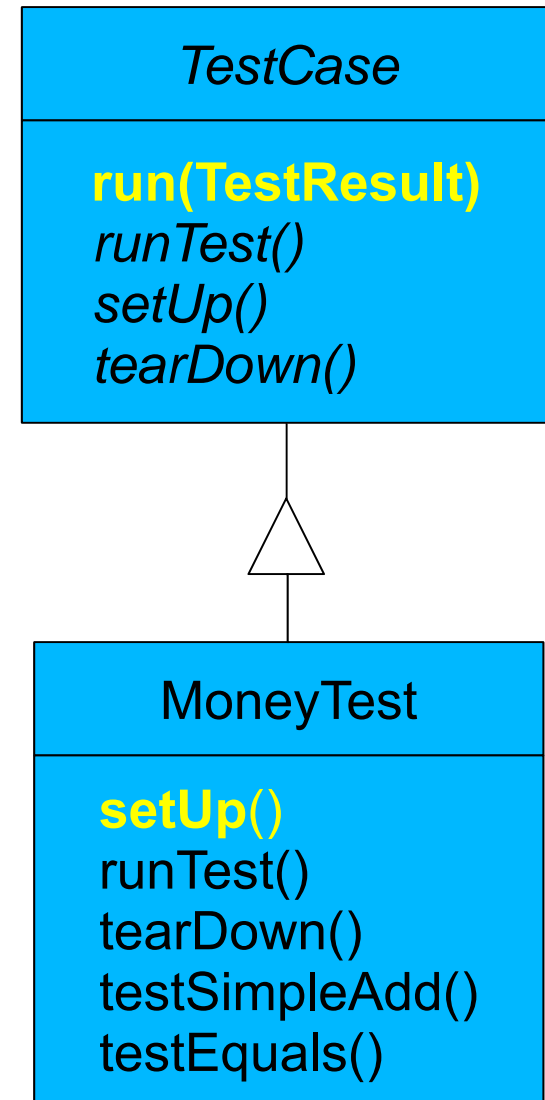
JUnit - Example

- Resum: Tots els casos de prova d'unitat segueixen l'esquema:
 - Crear els objectes usats durant el cas de prova i dur-los a l'estat desitjat (valors atributs): *fixture* (*setUp()* a *JUnit*)
 - enviar missatges a objectes de la *fixture*
 - fer certes comprobacions
 - `assertTrue()`
 - `assertFalse()`
 - `assertEquals()`
 - `assertNull()`
 - `assertSame()` ...
 - eliminar els objectes de la *fixture* (*tearDown()* a *JUnit*)

JUnit - Example

```
public void run(TestResult result) {  
    result.startTest(this);  
    SetUp();  
    runTest();  
    tearDown();  
}
```

```
protected void setUp() {  
    f12CHF= new Money(12, "CHF");  
    f14CHF= new Money(14, "CHF");  
    f7USD = new Money( 7, "USD");  
    f21USD= new Money(21, "USD");  
    //...  
}
```


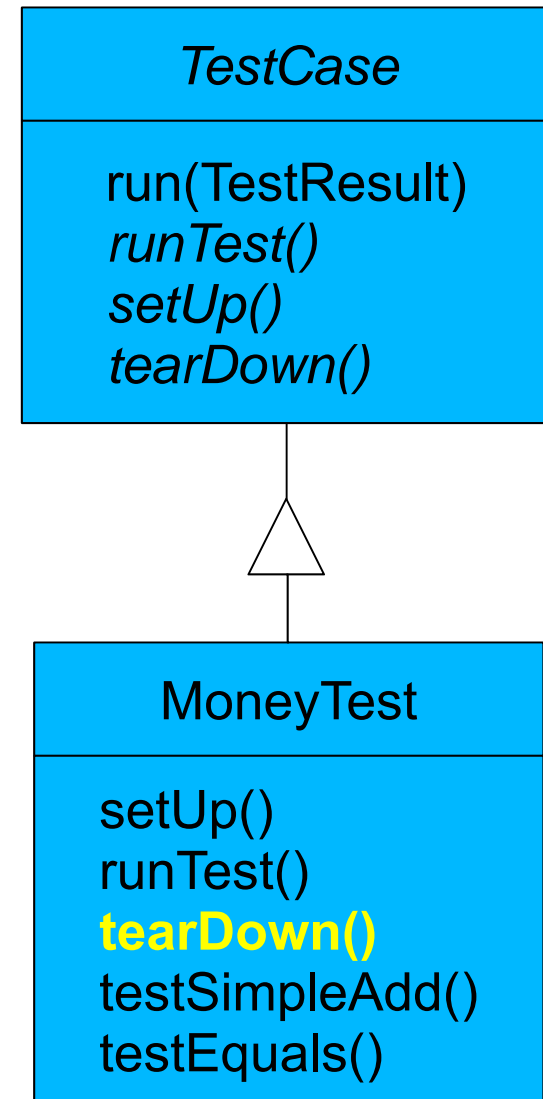
JUnit - Exemple

- setUp() s'executa abans de cada cas de prova testX()
- tearDown() després.

(Existeix un oneTimeSetup() i un oneTimeTearDown(), que s'executen només 1 cop per classe)

En Java no cal, pero es pot fer :

```
protected void tearDown() {  
    f12CHF= null;  
    f14CHF= null;  
    f7USD = null;  
    f21USD= null;  
    //...  
    System.gc(); // garbage collection  
}
```


JUnit - Exemple

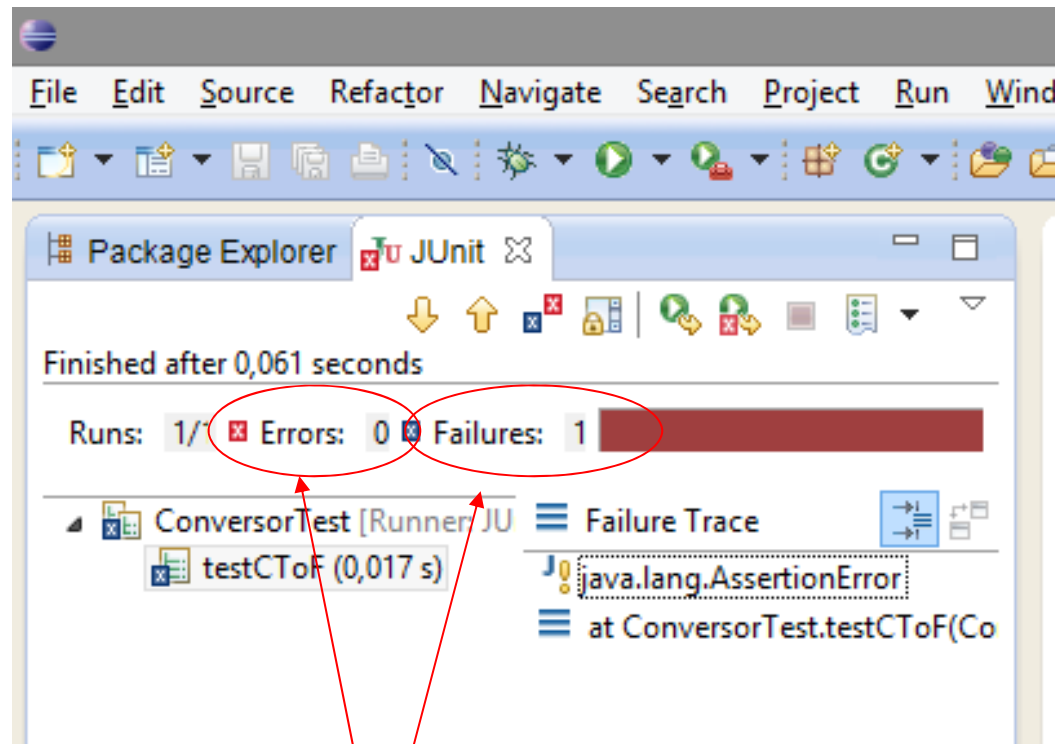
- Es poden agrupar tots els tests en un únic conjunt de proves:
 - *Suite* :
 - conjunt d'un o més objectes *TestCase* i/o un o més objectes *Suite*
 - a un objecte *Suite* li podem afegir *TestCase* i altres objectes *Suite*,
 - és doncs un “*composite*” (*pattern* de disseny)

```
TestSuite aSuite = new TestSuite();
TestSuite allTests = new TestSuite();
aSuite.addTest(new MoneyTest("testEquals"));
aSuite.addTest(new MoneyTest("testAddSimple"));
aSuite.runTest();
allTests.addTest(aSuite, new MoneyTest("testIsZero"));
allTests.runTest();
```

En Eclipse les suites es construeixen mitjançant una interfície gràfica.
Existeix per defecte la suite “AllTests”.

JUnit - Exemple

- Interfície gràfica

Cas de prova exitós!!!

Quina diferència hi ha?

- **failure** : **problemes anticipats i comprovats** amb els **asserts** dels casos de prova
- **error** : **problemes no previstos**, com access fora de rang en un vector, que generen excepcions en Java

JUnit - Resum

- Perquè és convenient fer proves d'unitat?
 - trobem defectes **aviat**
 - **Detectem** aquells **molts petits defectes** que provoquen un comportament caòtic (l'altres és difícil d'identificar-ne les causes)
 - les **proves influeixen en el codi** que fem
 - **augmenta la confiança** en el codi que fem
 - la necessitat de **pensar les proves** ens fa **programar millor**

JUnit - Resum

- Per què fer-les amb JUnit?
 - és molt més fàcil (**automatització**) que d'una altra manera
 - són proves **repetibles** en qualsevol moment
 - el codi de **proves** està **separat** del **codi** a provar
 - aquest framework ha estat portat a molts llenguatges de programació (<http://en.wikipedia.org/wiki/XUnit>)
 - és l'**estàndard** de prova d'unitat en **Java**

- Introducció
- Prova orientada a objecte
- Prova d'unitat amb JUnit
- **Disseny per contracte (DpC)**

- En el DpC (invariants, pre i post-condicions)
 - 1) és prova d'unitat?
 - 2) s'implementa amb el JUnit?

- les **proves d'unitat s'executen a part** de la aplicació: els casos de prova són en classes diferents
- les **assertions** del DpC **s'executen simultàniament**
- en **DpC** verifiquem que es compleixen les **especificacions**
- tot i complir-se les especificacions, hi poden **haver defectes!**

Bibliografia

- *Pragmatic unit testing in Java with JUnit*. Andy Hunt and Dave Thomas. The Pragmatic Programmer, 2003.
Molt bo : didàctic, fàcil de llegir, breu
- **JUnit** *test infected: programmers love writing tests*. Erich Gamma, Kenneth Beck. junit.sourceforge.net/doc/testinfected/testing.htm
Lectura imprescindible.
- *Unit testing in Java: how tests drive the code*. Johanes Link, Peter Frohlich. Morgan Kaufmann, 2003.
Test driven development, un mètode àgil de desenvolupament.
- **JUnit** : *A cook's tour*. Erich Gamma, Kenneth Beck. junit.sourceforge.net/doc/cookstour/cookstour.htm
Com és per dins JUnit (patrons de disseny)